

Midfaste 2020

Det begynder at gå op for os, hvad nedlukket af vores samfund egentlig gør ved os. Mange har mistet deres arbejde. Gaderne er stille. Børnene kommer ikke gående fra skole mere. Turen til købmanden skal gerne overstås lidt hurtigt. Vi besøger ikke hinanden, som vi plejer. Det er ved at blive meget stille ude i vores samfund.

Ikke engang kirkens dør er åben. Forårets konfirmationer er blevet flyttet ind i juni. Og vores begravelser er meget anderledes, end vi er vant til, fordi vi kun må være et vist antal i kirken - og vi skal sidde med stor afstand.

I krisetid gør det os godt at rykke fysisk sammen. Denne gang skal vi rykke væk fra hinanden. Det er ikke nemt. Det er virkelig ikke nemt. En fremmed synes endnu mere fremmed nu. Vores kære må vi hilse på på afstand.

Det går vitterligt op for os, hvad fysisk nærhed, øjenkontakt og et håndtryk betyder for os. Ensomheden kan blive meget, meget dyb, når vi ikke oplever de ting.

Mit håb er, at vi i denne tid ikke må blive fjerne for hinanden i ånden til trods for, at vi bliver det fysisk. Og mit håb er, at denne tid vil lære os at sætte mere pris på det liv vi normalt lever - det liv vi kommer til at leve igen!

Mvh. Lise Uhrskov,
præstevikar i Sevel, Herrup og Trandum kirker

Salme 773

Bliv hos os, når dagen hælder,
du kære Fader og Gud!
Bliv hos os, når mørket vælder
af nattens sluser ud!

Henspred over dal og høje
dit stjerne-klædebons flig;
så lukker vi trygt vort øje
og slumrer sødt hos dig.

Bliv hos os, og vi vil drømme
om englebørnernes fred;
din Ånd gennem Himmel-strømme
vil suse til os ned.

Og Kongen i livets rige
vil favne alle de små.
På englernes Himmel-stige
skal barnesjæle gå.

Bliv hos os, når dagen hælder,
du kære Fader og Gud!

og Paradis-lyset vælder
af nattens sluser ud.

B.S. Ingemann 1838.

Hilsen

*Nåde være med jer
og fred fra Gud, vor Fader,
og Herren Jesus Kristus!*

Kollekt

Vor skaber og Fader!
Du kender vores dybeste hunger, sjælens og åndens tørst.
Vi takker dig for det daglige brød,
som mætter vores krop,
og for livets brød, din Søn Jesus Kristus,
som mætter os med Ånd.
Vær os nær i en svær tid,
åben vores øjne for vores næste,
hvor fjern han synes lige nu.
Brems os, hvis vi lader verden omkring os blive for fjern.
Send os din Hellige Ånd – bring os håb for i morgen.
Amen

Evangelium

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Da skaren nu så, at Jesus ikke var der og hans disciple heller ikke, gik de om bord i bådene og kom til Kapernaum og ledte efter Jesus. Og da de fandt ham på den anden side af søen, sagde de til ham: »Rabbi, hvornår er du kommet hertil?« Jesus svarede dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se, men fordi I fik brød at spise og blev mætte. Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for den mad, som består til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen, Gud selv, sat sit segl på.«

Så sagde de til ham: »Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?« Jesus svarede dem: »Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt.« Da sagde de til ham: »Hvilket tegn gør du, så vi kan se det og tro dig? Hvad kan du gøre? Vore fædre spist manna i ørkenen, som der står skrevet: »Brød fra himlen gav han dem at spise.« «

Jesus sagde så til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Moses gav jer ikke brødet fra himlen, men min fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød. For Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden." De sagde til ham: »Herre, giv os altid det brød!« Jesus sagde til dem: »Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste. Men som jeg har sagt til jer: I har set mig, og I tror ikke. Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig, og den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort.« *Joh 6,24-37*

Prædiken – af Lise Uhrskov

Der er det helt ejendommelige og vidunderlige ved gaver fra Gud, at de ikke alene er gaver, men også opgaver. Ikke på den måde, at vi skylder tilbage for det vi får, men på den måde, at det der kommer fra oven omsættes i os og via os går videre ud i verden. Som Martin Luther skrev det; så følger de gode gerninger af den rette tro.

Netop forholdet mellem tro og gerninger tages op i dagens evangelietekst. Skaren, der har samlet sig om Jesus, vil vide, hvad de skal gøre for at gøre Guds gerninger. ”Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt”, er svaret på det spørgsmål. De skal altså først og fremmest tro.

Men hvor let er det lige med det? Luther vidste det, og flere af os ved det nok også: Troen kan hverken måles eller vejes, eller regnes for god nok eller ikke god nok. Troen angår et menneskes indre liv - og troen angår forholdet til noget som et meget større, end vi mennesker helt kan forstå. Det gør troen svær at definere og begribe.

Skaren beder Jesus om et tegn. Det skulle man ellers mene, at de lige netop har fået. Slår vi op i Johannesevangeliet og finder dagens tekst, så vil vi hurtigt opdage, at skaren netop har oplevet, hvordan en lille drengs madpakke i Jesu varetægt er blevet mad til 5000 mand. Og som om det ikke var nok, så har selvsamme menneske, Jesus, vandret ud på søen til disciplene, som var på vej i båd. Skaren beder alligevel om et tegn på, at han virkelig er sendt fra Gud.

Bedre står det dog til, end det gjorde sidste søndag, hvor han ligefrem blev beskyldt for at være besat af en dæmon. Men de er stadig helt forhædede. De fatter det ikke:

Selvom han står lige foran dem, så angår spørgsmålet om, hvem han er, **troen**. For mennesket, der står foran dem, kommer til dem direkte fra noget, der er uendeligt større, end de kan fatte. Han kommer direkte fra selveste livets kilde.

-

”Jeg er livets brød”, siger han. Og tak for det, siger jeg. Vi mennesker kan nemlig ikke tale direkte om det guddommelige. Vi **må** bruge billeder. Tage ting fra menneskers dagligdag og herigennem åbne for en dybere beskrivelse af det religiøse.

Brødet kender vi særdels godt fra vores hverdag. I vores del af verden mangler vi ikke brød. Her er der få der sulter. Dem er der til gengæld millioner af i andre dele af verden. Der kunne være langt færre, hvis vi, der har i overflod, havde bedre forstand på at dele. Gud har givet os nok af ressourcer på denne jord.

Alligevel har Jesus lært os at bede om det daglige brød. Hvorfor mon? Luther forklarer det sådan: ”Vi beder i denne bøn om, at han vil lade os forstå, hvad vort daglige brød er, tage i mod det og takke ham for det”.

Brødet er i overført betydning det, vi ikke kan leve uden. Tryghed, kærlighed, føde, opgaver. Helt konkret er brødet til at tage og føle på, fordi vi kan føle sult og mæthed og fordi vi uden føden hurtigt vil miste selveste livet. Mindre konkret, men lige så sandt er det, at uden tryghed, kærlighed og opgaver mister vi også liv.

-

"Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste", hører vi i dag.

Brødet er et tegn, et billede. Dog ikke det tegn disciplene forventede. De forventede endnu et bespisningsunder – de fik i stedet et billede på, hvem Gud er: "Jeg er livets brød". Ham, der siger de ord er fuldt og helt både det store uovertrufne ophav, som skabte os, og samtidig det menneske, som ikke kunne andet end at elske. Skaberen inkarneret i sin skabning. Det hele er samlet i ét. Alt hvad vi trænger til er samlet her, og han taler direkte til vores urolige hjerte.

Han kommer til os hver i sær som det vi trænger til. Som dagligt brød – ja som liv.

*Lov og tak og evig ære være dig vor Gud.
Fader, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver én sand treenig Gud
højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen*

Salme 404

Lover Herren! han er nær,
når vi sjunge, når vi bede;
samles i hans navn vi her,
er han midt blandt os til stede.
Pris ham, gamle, pris ham, unge!
Pris hans navn, hver barnetunge!

Herre, vær os evig nær!
Vær os nær, når sol oprinder,
og når sol og stjernesvær
i den dybe nat forsvinder!
Lad din Ånd ej fra os vige,
til vi ser dig i dit rige!

B.S. Ingemann 1822.